

REDACȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Nr-ri de Dumăneacă pe
un fl. 1.50.

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:
ac 1 și garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

GOLUCHOWSKY

Dintre diplomații actuali ai Austro-Ungariei, fără îndoială că Goluchowsky cunoaște mai bine România. A fost ani de zile reprezentantul la București al monarhiei noastre și a trecut totdeauna drept un diplomat iscusit, care nu-și pierde vremea zadarnic, ci caută să aducă foloase reale statului al cărui acreditat este.

Așa se și explică faptul, că din ministru plenipotențiar ce era la București, a ajuns d'odată ministru de externe al monarhiei, cel dintâiu sfetnic al tronului.

E natural deci că din exposeul pe care l-a ținut în delegațiuni, noi Români să cetim cu interes îndeosebi pa-sagiul ce se referă la România.

Astăzi viața statului român este atât de strîns legată cu soarta noastră, încât nu poate fi dincolo bucurie pe care să n'o simțim și noi. Și earași, ori-ce ar vorbi și ar crede diplomații, nu poate să fie aici durere, pe care frații noștri din România să n'o simtă și ei.

Suntem dar' veseli cetind, că unul din marii diplomați ai Europei și după Bülov, secretar de stat al Germaniei, cel care dintre diplomați cunoaște mai bine România, se rostește în chip atât de elogiios despre regatul român.

„Prin energia și cumpătul seu“, — zice Goluchowsky, — „între statele din Europa România și-a câștigat un loc stimat“...

Constatarea aceasta este cu atât mai de valoare, cu cât ea se rostește după niște evenimente, cari puțin a lipsit să arunce în foc întregul Balcani.

Cât despre a doua constatare, că străduințele monarhiei noastre de a întrefînă legături prietenești cu România găsesc ecou la ambele partide din România, de asemeni ne înveselesc.

Fii credincioși ai patriei și Tronului nu putem să avem o mai mare satisfacțiune decât atunci, când ambele partide din țeară caută să lege prietenie cu monarhia noastră.

In acest prieteșug vedem adecă noi garanța cea mai mare, că viitorul trebuie să ne reserve un bine, oricâte îndurăm în prezent.

E peste putință ca frații noștri, prin legăturile diplomatice ce au, să nu influințeze în chip favorabil pentru noi asupra factorilor cari dețin soarta monarhiei noastre.

Să fim înțeleși însă: Nu vrem să zicem prin aceasta, că pentru scăparea noastră în primul rînd alții trebuie să lucreze ei din contra: scăpa-

rea noastră numai prin noi înșine se poate ajunge.

Prin unirea noastră în luptă, prin energia și cumpătul nostru, zi de zi, trebuie să atragem atenția factorilor competenți asupra relațiilor din statul ungar, relațiuni, cari dau naștere la continue agitațiuni.

Tochmai de aceea am fi dorit ca ministrul nostru de externe să fi fost mai clar și să fi explicat anume, cine și unde sunt agitatorii de profesiune, cari vor să turbure bunele relațiuni dintre monarhia noastră și cele două partide din România?

Pentru-că între noi protestăm să fie căutați.

Tot așa vor protesta și frații noștri din România.

Om de seamă, bărbați politici cu trecere, n'au să lucreze în contra cimentării prieteniei cu Austro-Ungaria. Însăși „elementele neastempărate“, cum îi numise contele Kalnoky pe cei dela Ligă acum trei ani, protestaseră solemn, când fostul ministru de externe îi prezentase în delegațiuni ca tulburători ai relațiilor, dintre cele două state vecine.

In manifestul pe care l'a dat atunci comitetul Ligei erau indicați cei cari împedecă perfectă prietenie dintre Români și Austro-Ungaria: Ei sunt guvernauții noștri maghiari.

Până nu se vor găsi și diplomați austro-ungari, cari să recunoască acest lucru în public, ci se va arunca toată vina asupra „agitatorilor de profesiune“, nici chiar diplomați iscușiți ca Goluchowsky nu vor reuși să facă pe lume a crede, că în prietenia Austro-Ungariei cu regatul României nu există un punct negru.

Acest punct negru sunt durerile noastre. Până-ce nu vor fi lecuite aceste dureri, ori-ce ar face diplomații, opinia publică română va păstra mereu reserva ce o are și azi față cu monarhia în care Ungurii prea sunt lăsați fără frîu.

Aceasta mai bine Goluchowsky trebuie s'o știe. Îi cunoaște doar' bine pe Români.

Români sunt de vină! Desigur că nimeni dintre Români nu s'a gândit la aceea, că noi purtăm vina și pentru agitațiunile din Fiume. „Budapesti Hirlap“ dela 21 c. deslusește afacerea. Zice anume că Maylender, podesta care demisionând a provocat incursăturile dela Fiume, a învățat adecă dela Români să facă buclucuri. Eată cum: Dr. Maylender a studiat la Cluj tocmai pe când era procesul Memorandului. S'a infectat deci de ideile agitatorilor valahi și reîntorcându-se acasă, eată a făcut și el cum a învățat dela Români.

Noi credem însă, că nu așa este a se judeca chestia, ci vina la toate o

poartă guvernul unguresc, care după cum ne a brutalizat pe noi, așa l'a întăritat și pe fumanii, ear' aceleași acțiuni produc aceleași reacțiuni... A lovit în Români, s'au sculat toți Români. Lovește acum în fumanii: nu se vor lăsa nici ei!

O dovadă despre felul exact cum sunt redactate ziarele ungurești ne dă și „Országos Hirlap“, noul ziar al lui Mikszáth Kálmán, deputat care în rîndul trecut reprezentase de altfel un cerc electoral român.

In numărul 2 al acestui nou ziar se scrie anume, că pacea între noi și cei dela Sibiu se face în urma stăruințelor dlui — Fleva.

Intochmai, au nimerit-o: dl Fleva împăciind lumea!

Cât despre celelalte relațiuni ce dă, că împăcați, amicii „Tribunei“ și ai „Tribunei Poporului“ vor încheia adecă prieteșug cu dl Fleva pentru a combate guvernul român, sunt poate mai mult numai dorințe ale Ungurilor; la noi lumea serioasă are ea de luptat contra guvernului unguresc!

Anexarea Bosniei. Știrea, că Austro-Ungaria va anexa Bosnia și Herțegovina, se menține. Se zice anume, că monarhia noastră s'a înțeles în privința asta și cu Rusia, cărei în schimb învoirii l'ase lasă mână liberă în Asia-mică.

Scrisoare din București.

M. Sa Regele și Țarul Rusiei. — Visita la Petersburg. — Semne de apropiere.

București, 21 Nov.

Se știe, că cu privilegiul mărețelor sərbări dela Iași, M. Sa Țarul Rusiei a trimis pe guvernatorul Basarabiei, generalul Constantinovici, să salute pe regele și regina noastră. Acest semn de osebîtă atenție a fost multă vreme obiect de discuție în diplomație, și toată lumea e d'acord, că atenția aceasta nu e decât o urmare firească a bunelor relațiuni dintre cele două curți.

D'atunci știrea, că M. Sa Regele nostru va visita pe Țarul Rusiei ia din ce în ce o formă mai pozitivă. Jurnalele nu numai au adus această știre, dar „Drapelul“ de pildă a scris și articol de fond despre această vizită, care dacă se va face, ar fi un mare eveniment pentru regatul român. Pentru-că deși nici până acum relațiunile dintre cele două curți n'au fost prin nimic slăbite, totuși visita ce și-ar schimba cei doi monarhi ar fi fără îndoială un semn, că relațiunile de prietenie au luat o formă-cât se poate de intimăși în același timp strînsă.

Crisa prin care au trecut Balcanii a fost un privilegiu de a se dovedi politica înțeleaptă a României, după-cum s'au dovedit și intențiunile pacifice ale Rusiei, care înțelegându-se în toate cu Austro-Ungaria, a întărit pe toți în credința, că din cauza intereselor din Balcani puterile din centrul Europei n'au să se răboiască.

Pacea o dorese mai ales statele mari. Așa se explică telegrama plină de elogi pe care au trimis-o ministrului de externe român cei doi împărați, Francisc Iosif și Nicolae cu ocazia întrevederii lor la Petersburg.

Tot așa se explică și cuvintele de laudă la adresa României cuprinse în discursul contelui Goluchowsky.

România este azi lăudată și considerată de toate marile puteri. Relațiunile sale de-

vin deci tot mai intime cu statele vecine și nu e decât chestie de timp ca România să profite încă de excelențele raporturi ce prin cumințenia bărbaților ei de stat a știut să încheie cu marile puteri.

Episcopul Măjlath contra guvernului.

In toate cercurile politice din Ungaria a făcut senzație mare adresa episcopului conte Majlath către direcțiunea Statului catolic din Ardeal.

In această adresă tinărul episcop dă instrucțiuni și protestează cu tărie în contra guvernului care din școlile confesionale voește să facă școli de stat. E vorba adecă de școlile puse sub patronajul ministerului de finace. (Kincstári patronaj).

Afacerea se va discuta în ședința dela 25 c. a statului catolic din Cluj.

Unii prelați de ai noștri ar pute să învețe mult dela tinărul episcop catolic, care cu atâta rîvnă își apără biserica și școlile confesionale catolice.

Delegațiunile.

Atât delegațiunile austriace, cât și cele ungare lucrează deocamdată numai în secțiuni.

Astfel alaltăieri au lucrat secțiunile pentru marină și ministerul comun de resboiu.

In cea dintâiu secțiune s'a propus ca de aci în colo materialul neceser marinei să se cumpere și din Ungaria, în măsura în care statul ungar contribuie la susținerea marinei.

După ce a vorbit însă admiratul Sterneck, propunerea făcută de contele Toroczky, a fost retrasă.

In comisia ministeriului de resbel delegatul Bolgár a întrebat: Care este cauza pentru care în școala de resboiu (Kriegsschule) și anul acesta s'au primit numai 14 candidați maghiari față de 76 austriaci.

Ministrul Krieghammer a răspuns că acesta este o simplă întâmplare.

A declarat de asemeni că nu se poate șterge anul al doilea pentru voluntarii cari nu reușesc să facă examenul după un an. Pedepsa aceasta trebuie menținută, căci altfel voluntarii nu-și vād de datorie.

Din Reichsratul austriac

Ședințele Reichsratului austriac sunt acum ceva mai liniștite.

Astfel la 22 c. nu s'a petrecut nici un incident și alegerea de vicepresident s'a făcut în perfectă liniște. Din 163 voturi exprimate, 116 s'au dat pentru Dr. Fischer, care a și fost proclamat.

S'a continuat apoi cu discuția asupra proiectului de lege pentru prîn-timpinarea foamei.

Se crede, că provisoratul se va vota în curînd, deoarece-ce forța obstrucțiunilor scade pe fiecare zi. Singur Dr. Lecher, faimosul vorbitor, se zice că prepară un discurs care să țină 20 oare.

Afacerea Dreyfuss.

Mărturisirile majorului Forcinetti. —
Dreyfuss nevinovat.

În „Figaro” dela 22 c. majorul Forcinetti, fostul director al temniței militare din Paris publică niște mărturisiri cari fac senzație în toată Franța.

El descrie adecă felul cum la 15 Oct. 1894 a fost arestat căpitanul Dreyfuss, precum mărturisește și rigoarea groaznică cu care l'a ținut în temniță pe Dreyfuss.

„Puțin după-ce l'am așezat în celulă, scrie Forcinetti, m'am dus să-l văd. Dreyfuss părea mai mult un nebul, de groază și de sperație.” Mi-a făcut îndată impresia că este un nevinovat, jertfă a unui mari ră-tăciri. După-ce majorul Paty du Clam l'a interogată și l'a supus la o mulțime de probe, mai ales pentru a constata scrisoarea lui, pentru a-l dovedi autor al faimosului borderou, m'am convins și mai tare, că avem a face cu un nevinovat. Nici n'am crezut un singur moment, că are să fie condamnat. Generalului Bois-leffre i-am și spus: „Nu sunteți pe urmele adevărate; oficerul acesta este nevinovat”.

„Inauși Dreyfuss își susținea cu atâta hotărâre nevinovăția, că credea pozitiv în achitarea sa.

„După-ce totuși a fost osândit, a căzut într-o sperație, încât m'am temut că se omoară. Se isbea de ziduri și desigur se sinucidea dacă nu-l supraveghiam cu îndoită grijă.

Forcinetti spune apoi că apărătorul lui Dreyfuss, dl Demange, după osândă l'a îmbrățișat pe Dreyfuss plângând și i-a zis: — Condamnarea d-tale este cea mai mare infamie a veacului!

Ziarul „Rappel” scrie că înainte de a se aduce sentența în afacerea Dreyfuss însuși împăratul Wilhelm a scris presidentului Casimir Perier, declarând pe cuvântul său de onoare, că Dreyfuss n'a tradat nimic în favorul Germaniei.

Casimir Perier, ca president al Republicii n'a putut să înfruntă asupra procesului și a fost silit să iscălească sentența, ceea ce a hotărât apoi mult ca în scurtă vreme să-și deie demisia.

Sămbătă seosește din Tunis colonelul Picard, despre care contele Eszterházy afirmă că a pus la cale întreg complotul contra sa.

Afacerea, după-cum pare, se complică din ce în ce.

ECOU

la
apelul d-lui Dr. Lucaciu.

Mehadia 6/18 Noembre.

Sufletele dreptilor tremură de fericire! Munții își scutură coamele, izvoarele saltă, valurile riurilor cântă doina redeșteptării neamului românesc!

Cel purtat în obezi și lanțuri, pentru a neamului mărirea, după o lungă și ucizătoare liniște, s'a ridicat; graiul fermecător de dulce al apostolului românismului, străbate toate piepturile fiilor națiunii intristate: Dr. Vasile Lucaciu a spus cuvânt către poporul român!

Unde ochial ager poate numai pătrunde, pretutindeni bucuria este mare, că luptătorul neînfrânt și probat, martirul dela Șișești, a intrat pe câmpul de luptă! Nici veninoasele potniri ale potrivnicilor și nici zăpăceala fraților nu l'au putut împiedeca dela sfânta lui misiune!

Pe densusul Provedința Apostol ni l'a trimis, să ne încălzească inimile, să ne deștepte voințele și să meargă înainte pe calea glorioasă a luptelor naționale!

Nu ambițiunea falsă, nu vanitatea rușinoasă, nu interese meschine personale îl pornesc la muncă, ci inima lui curată ca diamantul, cu dorul veciniei vii de a împlini misiunea înaltă ce i-s'a dat de a lucra cu abnegare exemplară pentru mărirea neamului, un dor acesta, în care e absorbită întreaga ființa sa, cu cuintesența vieții sale.

Numai dușmanii și fii rătăciți ai națiunii turbură sfîntenia bucuriei obștești!

Cei buni, treji de minte și dornici de fapte bune și înălțătoare nu-și vor perde timpul scump certându-se și mai departe cu cei-ce de altfel totdeauna au iubit proverbul: „la plăcinte înainte, la război înapoi”.

Vremea este a lucra bine, cu chibzueala și dulcele cuvânt al părintelui Lucaciu ne arată dorința celor buni:

„Să reîncepem activitatea partidului național!”

Asupra acestei activități să ne gândim cu toții, mic cu mare, tinăr și bătrân ca la cea mai apropiată conferință a partidului să venim cu planul pregătit, cu păreri sănătoase și ducătoare la scop, gata a executa hotărârile acestei conferințe fără nici o șovăire, având înaintea ochilor sufletului: „causa națională mai presus de toate”.

„Laș e cel-ce nu cutează a se pune la muncă, ori-cât de grea și de primejdioasă s'ar arăta”.

Eată mărită nație română, cât curagiu și câtă tărie morală cere apostolul tău fiilor tăi!

Dacă ai simțit mângăiere în inima ta dulce și sfântă mângăiere dumnezească, când fii tăi au învățat „Credeul” maicii noastre biserici, așa îndeamnă azi și neconținut pe iubii tăi învățatori să sălăș-luească în inima lor „Credeul” ființei tale naționale, să ai nou balsam de mângăiere pe intristat sufletul tău!

„Cred într'unul Dumnezeu, și Cred într'o națiune românească” să se desvoalte în inima lor cu carnea și cu oasele lor!

În chipul acesta, în viitorul cel mai apropiat, glasul plin de farmecul unei doine dulci al Apostolului, va fi o lege sfântă pentru toată românimea.

Laș să nu fie nici acuma nimenea și nici slabi cu duhul.

Ridicane-vom sufletele în sfere mai înalte și „drept îndreptând cuvântul adevărului”, jurământ tare vom pune înaintea lui Dumnezeu și a ta scumpă nație română, că păcatul urei din inimă scoate-l-vom; și sămănța unirii frățești în locu-i semăna-vom, și unul ca toți și toți ca unul vom urma cu dragoste, în toată vremea, glasul, doina și inima de aur a Drului Vasile Lucaciu, Apostolul românismului!

Paserile noastre.

(Algorie „la situație”)

Drag ți-a fost, Române, ție,
Să-ți dai inima pădurii,
Și, cuprins de veselie,
În divina-i armonie —
S'admiri tainele naturii.

Cu pădurea tu ești frate,
Ea, de dragul tău s'avântă,
Și când vini, sunt fermecate
Pân și frunzele uscate
De cântările ce-ți cântă!!

Coruri mii d: păsărele
Ciripesc cântări divine,
Dar nu toate dintre ieie
Simt amarurile grele,
Ce te copleșesc pre tine.

Mierla, biata Rândunică,
Par' c'ar vrea din glas să-ți spună:
Cum cei buni toți să ridică,

Treji, cumini și fără frică,
Să-ți croască-o soartă bună!

Ciocârlia cam ursuză,
Multe-ar' spune în glas sufire;
Dar, cu limba prinsă'n buză,
Stă sărmana, ca pre spuză,
Năcăjită preste fire! —

Vulturul cu ochi de rege
Sboară în jurul tău, pândeste;
Și pre cel-ce nu'nțalege
Dragostea de neam, că-i lege,
Ciustea gherii-i daruește!!

Singur Cuvul, cuc rămâne:
Cel mai prost la glas din toate
Câte paseri ai, Române!
Că de-ți cântă astăzi, — mâne
Să nu-ți mință, — nu să poate!!!

Dar să-l lași în bună pace....
Glasul lui să pierde în luncă!
Inimii rău nu-i mai face,
Că mă doare de când zace:
Sus! Deșteaptă-te la muncă!!!

18 Noemvrie v. 1897.

Al. Muntean al lui Vasile.

NOUȚĂȚI

Arad, 23 Noemv. n. 1897.

„Nemzeti Szövetség”, societatea de cultură și mai ales de maghiarizare înființată în Arad, a ținut Duminică după amiază prima conferință populară.

A pățit-o însă, pentru-că chiar când profesorul Kara Gyözö, (suntem curioși să știm cum s'a numit nainte?) vorbia mai cu foc despre puternicul sentiment național ce are să se desvoalte în urma darului regal cu cele 10 statui, mai mulți „patrioți” din sală au început să contrazică și să strige: „Pâne ne trebuie!...”

A început atunci un scandal „fain”, care abia s'a potolit după-ce plămânile și gâturile au mai obosit puțin, căci se luaseră la întrecere în vociferare.

Nu i-a fost însă dat societății să aibă noroc cu acest debut,

Discuțiune asupra unor principii de artă și morală.

Morala și arta au fost considerate multă vreme ca cele mai abstracte discipline. Adevărurile acestor două discipline se deduceau din tese generale abstracte. Scoase din tese generale și erau greu de dovedit, dar în schimb aveau norocul, că erau ușor crezute și primite de adevăruri. Erau formulate în o formă logică, așa că, cine le auzia, ori le cetia, le primea de bunc.

Astăzi s'au scos din poziția aceasta abstractă și s'au pus pe altă basă. S'au pus acolo, unde li-e locul. S'au adus în legătura cea mai strânsă cu psihologia, s'au decretat ca discipline, cari își au baza în psihologie. Și cu drept cuvânt: Morala, estetică ca și logica, au de lucru cu stări psihice ale omului. Morala cu simțemintele morale, estetica cu simțemintele estetice și logica cu gândirile omenești. Toate acestea însă sunt părți, obiecte și ale psihologiei. Psihologia trebuie să se ocupe atât de lumea gândirii, cât și de cea a simțemintelor omerești — fie ele apoi morale, estetice, sensuale, de onoare, ambițiune, adevăr etc. Se ocupă psihologia, adevărat, dar numai în atât, că cercetează și arată ființa lor și modul lor de manifestare. Atât e chemată psihologia să ne spună despre acele stări sufletești. Vine acum logica și ne spune, că: cugetările cum tre-

buesc să fie, ca să corăspundă menirii sufletului; vine morala, și ne arată, cum trebuie să fie simțemintele morale, ca să corăspundă și ele, și vine și estetica și ne spune, cum trebuie să fie simțemintele estetice, ca să corăspundă și ele menirii sufletului. Fie-care ne mai spune apoi și ce fel trebuie se fie cauzele acelor stări sufletești.

Vedem deci, că logica, morala și estetica nu sunt decât niște discipline regulative basate pe psihologie.

Așa se consideră azi morala științifică și estetica științifică.

Și principiile lor sunt azi nește adevăruri cari nu sunt numai de: crezut dar de: înțeleș. Avându-și și aceste discipline baza lor în psihologie, lucrarea pe terenul lor recere, să fie conduse de o clară judecată psihologică. Aceasta trebuie să știe, cei ce să ocupă cu scrutare adevărurilor acelor discipline. Azi fără psihologie nu poți face morală, nu poți face nici estetică. În consencuență însă psihologia trebuie să știe și acela, care vrea să înțeleagă științificește chestiuni de pe terenul moralei și a artei.

Când am scris articolul intitulat „Morala și Științele Dui Hodoș” am fost conștiu de ceea ce am spus până aci; pe aceea basă m'am și pus: am formulat adevăruri, cari sunt admise și explicate și de morală și de estetica științifică. N'am venit în contrazicere nici cu estetica științifică.

Adevărat, va fi părind — dar numai părind — paradoxă afirmarea — altcum nu a mea ci a lumii învățate, că opercle de artă nu pot exercia influință morală nici moralizătoare nici demoralizătoare — asupra omului; — dar așa e. Am arătat atunci atât cu experiențe din viața noastră psihică, cât și cu explicare și demonstrare psihologică.

Și dacă nu ne-am mai ocupa mai de aproape cu explicarea psihologică, care ne dovedește, că e deosebire în felul, cum ne impresionează lumea reală și între felul, cum ne impresionează produsele de artă, deosebire esențială, fiind că în o caz ne mișcă voința. În altul ne deșteaptă numai fantasia — cât mai bogat cu atât mai bine dar și dacă am lua simplu în vedere, că există morală și există și artă (estetică), că există: bun, bine, și există: frumos, noțiuni de tot deosebite, apoi, că atâți oameni sunt cari ved lucruri de artă (mișci de pe la orașe mari, oameni culti) și tot nu sunt mai morali, că sunt oameni, cari ved, și tot nu sunt mai imorali (oamenii buni dela orașe mari); sunt eară, oameni cari nu ved și tot nu sunt mai morali (câți oameni, sigur și la Caransebeș), sunt, cari nu ved și tot nu sunt mai imorali (țărani).

Bine, cum vine aceasta?

Omul e din trup și suflet. O iritație continuă asupra trupului, prin mâncare și beutură și asupra sufletului, prin impresiuni

interne și externe, constituie viața omului. Iritația, atât trupească cât și sufletească, e indispensabilă pentru viață. Trebuie să tot mâncăm și bem, ca să câștigăm în continu material de iritațiune pentru trupul nostru; trebuie să ne câștigăm și să ne producem în continu impresiuni interne și externe, ca să irităm sufletul. Tot, ce ne irită corpul, îl și desvoaltă, îl și nobilitează, dacă materialul de iritația este prinos organismului (ce este nepriinos provoacă ruină în el). Tocmai așa e și cu sufletul.

Și cari impresiuni sunt binefăcătoare pentru suflet?

Acelea, cari vin dela lucrări și momente din lume, cari stau în strins raport cu existența și cu progresul nostru; dacă adecă lucrul sau momentul, ce ne impresionează înseamnă: viață, asigurarea existenței și a progresului nostru. Rumeneala pe o față tină ne place, fiindcă arată sănătate, energie, dezvoltare; aceeași rumeneală pe nasul cuiva, nu ne place, fiindcă înseamnă un vîtu stricăcios omenimii; sângele, pe o sabie ori pe cuțit nu ne place, fiindcă înseamnă nimicirea vieții; dar aceeași culoare, pe brul unui protopop ne place, căci acolo culoarea roșie înseamnă: merite, fapte etc. ne place ordinea, buna înțelegere, bunătatea, fiindcă sunt condițiuni pentru bună-vieța noastră socială; nu ne place contrarele, fiindcă sunt cauze de ale nimicirii vieții.

Vinuri din viile Tagányi István cu prețuri originale.

Telefon Nr. 135 pentru oraș și comitat

Telefon Nr. 135 pentru oraș și comitat

SIMON KÁROLY

Băcănie de ape minerale, coloniale, delicatose și vopseli

La „CÂNELE NEGRU“ ARAD colț cu strada Hunyady și Rákóczy

Recomandă atențiunei Onor. public din loc și Provincie magazinul seu bogat asortat cu tot felul de consumații ca: veritabilă theă de Rusia, rom de Jamaica, cognac, liqueur, champagne indigen și francez, precum și diferite vinuri.

Ori ce specialitate în pești ca ruși, angovis, aalfisch, sardele, sardine, haring de Ostenda etc.

Diferite brânzeturi. Veritabile quargle de Olmütz.

Specialități în cărnuri proaspete ca: șuncă de Praga și Cașovia, crud și firt, slănină de Dobrițin, Krenwirschli de Wienerneustadt, mezeluri.

ZAHĂR DE CEA MAI FINĂ CALITATE

precum și

diferite soiuri de cafea și orez de curând sosite.

Mai departe tot felul de legume și ori ce fel de obiecte pentru gospodăria căsii atât en gros cât și en detail cu prețurile cele mai moderate.

Mulțumind de încrederea depusă în mine, asigur Onor. Public, că prin mărfurile mele bune și prin serviciu ieftin și prompt voi ști să binemerit și de aci înainte de această încredere.

Prăvălia veche, care am avut-o până aci în piața Tökölgy, am concentrat-o într'un singur local, care se află în colțul străzilor Hunyady și Rákóczy.

COMANDE PENTRU PROVINCIE SE EXECUTĂ PROMPT ȘI REPEDE

Cu distinsă stimă:

SIMON KÁROLY

bacan, la „Cânele negru“.

(106) 6-6

Vinuri din viile Tagányi István cu prețuri originale.

„Victoria“

institut de credit și de economii SOCIETATE PE ACȚII.

Arad, casa proprie, calea Arhiducele osif Nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Table with financial data: Capital de acții 300.000, Fond de rezervă 100.000, Depuneri 1.000.000, Circulația anuală 15.000.000

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandai.

97- (4)

Direcțiunea institutului.

Valabil dela 1 Octomvrie 1897.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octomvrie 1897.

Main table with train fares between various stations like Arad-Budapesta, Arad-Ciaba, Seghedin-Arad, etc. Includes columns for departure times and fares.